

Беседа Владике Артемија на Томину недељу 2017. године у Врњачкој Бањи

Христос Воскресе!

Ваистину Воскресе!, браћо и сестре, Господ наш и даде нам живот вечни, тако се пева у црквеним песмама и то је оно што је најважније у историји овога света. Господ је Васкрсао и тиме победио највећег непријатеља човековог кога нико од царева, нико до тада није могао да победи. Господ је победио смрт, чиме? Својом смрћу и васкрсењем. Као што се и каже: "*Смрћу смрт уништи и свима у гробовима живот дарова*".

Господ је Васкрсао, али је своје васкрсење дао и нама, поделио са нама и обећао да ћемо сви васкрснути када дође дан за то, када буде последњи дан овога века и света. Као што је много пута Господ прорекао у своме светом Јеванђељу, тако је и сада света Црква подсетила све нас на та обећања Христова, да ћемо и ми васкрснути и да ће нам Господ даровати живот вечни.

Васкрсење Христово је најважнији и најнеобичнији догађај у историји света који је потврђен од многих сведока. И безбожници и неверници говоре да нема доказа да је Христос Васкрсао, међутим цео свет је препун тих доказа. Пре свега Господ се после Васкрсења јављао својим ученицима, јављао се и другим личностима, као и оним путницима за Емаус, јављао се чак на једном скупу од пет стотина браће, сви су они били непорециви сведоци Васкрсења Христовога. И то своје знање, а не веру да је Господ Васкрсао, они су потврђивали својим не само речима, него и животом својим, и смрћу својом и проливањем крви своје за чињеницу, за ту истину коју су они проповедали.

Управо и данас света Црква слави једнога дивнога сведока, Светога Апостола Тому који, по промислу Божијем, није био са

осталим апостолима када се Господ јавио првога дана по Васкрсењу, значи на сам дан Васкрсења, и када је он дошао, не знамо где је био, где се изгубио, њему су други ученици говорили са радошћу и усхићењем: „*Видесмо Господа, васкрслога Господа*“, а он као и многи у то време посумњао је у то и рекао: „*Док не видим ране његове од клина и не ставим прст свој на ране од клина, и не ставим руку своју у ребра његова, тамо где је копљем прободен, нећу веровати*“. Дакле, Тома није био лаковеран да поверује све што му се каже чак и од својих саученика, сабраће апостола. Он је хтео да се лично увери и провери чињеницу васкрсења Христовога. И осмог дана по Васкрсењу, то је данашња света недеља, сви апостоли су били поново у једној просторији затворени, закључани од страха од Јудеја, и њима се јави Господ кроз затворена врата и стаде међу њих и обрати се Томи и рече: „*Томо пружи прст свој и стави у ране момје, и пружи руку своју и стави у ребра моја, и не буди неверан, него веран*“. Јеванђеље не говори да је Тома заиста опипао ране Христове, али се одмах уверио у Његово Васкрсење, и он је са усхићењем узвикнуо: „*Господ мој и Бог мој*“. Господ га поучава и каже: „*Томо, Томо, пошто си видео поверовао си, благо онима који не видеше а вероваше*“. То блаженство које је Господ изговорио односи се на све хришћане после светих апостола, који нису својим телесним очима видели васкрслога Господа, али су га душом својом осетили и доживели, и уверили се да је Господ заиста васкрсао. И стотине и хиљаде и милиони таквих који нису видели, а веровали, такође су своју веру у Васкрсење Христово посведочили својим животом и својом смрћу.

Сви свети мученици јесу управо сведоци. У грчком језику се сведок и мученик каже са истом речју - мартис, онај који сведочи, и они су сведочили, не језиком само, него и страдањима својим, зато су и мученици и сведоци сви.

Преподобни оци који су живот свој проводили у пустињи били

су сигурно исто тако уверени као и свети апостоли да је Христос Васкрсао и зато су они из љубави према њему Васкрсломе напустили свет и ишли по пустињама да се тамо труде и тамо се подвизавају да би себе припремили, удостојили да могу да приме живот вечни - тај навећи дар који је Господ обећао људима за време свога боравка на земљи, јер каже Господ: *„Да је дошао на земљу да људима дарује живот вечни“*, ништа мање од тога, а живот вечни у Царству Христа Бога нашега јесте уствари вечни блажени живот у слави Божијој. Ето тако је свети апостол Тома својим неверовањем потврдио веру код многих који су исто тако били сумњиви као и он, и на основу његовога таквога става сви су поверовали да је Господ заиста Васкрсао.

И ми данас сабрани у овоме дивном, скромном, али лепом Божијему храму, јесмо уствари сведоци Христовог Васкрсења. Да Христос није Васкрсао не би било хришћанства, не би било хришћана, не би било дивних наших задужбина, не би било ни нас данас овде, јер да Христос није васкрсао, Он би био први и последњи хришћанин. Али је Господ Васкрсао и своју васкрсну силу показао толико јасно у овоме свету и данас се показује тако да се Његова наука и Његова проповед ширила и још увек шири по целој свету проповед о Васкрсењу Христовом.

Шта су апостоли проповедали када их је Господ послао на проповед, када су примили Духа Светога? Проповедали су кажу они: *„Оно што видесмо што чусмо, што руке наше опипаше“*, проповедали су Васкрсење Христово. То је била и основа њихове проповеди. Зато када су их Јевереји после прве проповеди њихове похватили и ставили у тамницу, анђеоски војсководец их је ослободио и заповедио: *„Идите у храм и говорите народу, шта? Речи овога живота.“* То да говорите, значи Васкрсење Христово да проповедају. То су речи тога вечнога живота, браћо и сестре, којег ето и ми верујемо и исповедамо и својим животом и својим радом и својим трудовима на чишћењу душе

своје, на припремењу себе за живот вечни у Царству Христа Бога нашега.

Данас је и слава овога светог храма који је посвећен светом славном Апостолу Томи. И ми смо се сабрали овде као што се сабирамо код свакога домаћина на дан његове крсне славе, тако и данас овде сабрани, да увеличамо ово дивно славље, да заједно прославимо и по традицији кад год нека црква или манастир слави храмовну славу, или крсну славу свога храма, заједно са домаћином манастира, са игуманом и братијом, има неког од верника који се примају да заједно са њима припреме славу за идућу годину.

Ове године је са оцем Романом био Далибор Стаменковић из Врњачке Бање домаћин заједно са манастиром. Има ли ко да се јавља са идућу годину? Јовица Дељанин за идућу. Нека Господ благослови наше драге домаћине, да благослови, браћо и сестре, све вас овде сабране, али нека Господ благослови цео наш православни српски народ. Да нам дарује снаге да останемо верна чеда Његове свете Цркве, да чувамо веру православну, онако како су је апостол Тома и други апостоли предали другим ученицима и до нас та вера стигла. Да и ми ту веру сачувамо у целости, неокрњену, неискварену, непромењену, и да такву предамо нашој деци и омладини да би се име Божије славilo и прослављало у нашем народу, докле је света и века, да би се када пођемо одавде нашли тамо где се налазе свети апостоли, сви светитељи Божији и да са њим и ми слаavimo чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим, Тројицу једносуштну и нераздељиву кроза све векове и сву вечност. Амин. Бог вас све благословио.